

[Larsen (Bjerre).]

til denne Eksportgren, er det, fordi enkelte Egne i Jylland har været indstillet paa Studedefning og som Følge deraf med Beretigelse hidtil har kunnet paaberaabe sig denne Produktion. De kan maaske ogsaa nok gøre det endnu, men Forholdet maa dog vistnok blive det, at ogsaa disse Egne maa se at indrette sig efter de ændrede Produktions- og Prisforhold, saa at man inden for et vist Tidsrum maatte kunne komme bort fra de Tilskud, som der har været Tale om hidtil, og som her er fastsat til 6 Øre pr. kg til Stude over 500 kg. Allerede det, at Prisen er nedsat, betyder jo vel nok en Slags Afvikling, og det forekommer mig, at det er rimeligt, at man fortsætter i den Retning.

Efter § 2 i Lovforslaget, som omhandler Slagteafgiften, vil Afgiften for Fedekalve blive nedsat til 12 Kr., hvilket maa hilse med Tilfredshed, da netop denne Vare under de forhaandenværende Flæskerationsforhold er ude for en meget stærk Efterspørgsel. Men saa skulde det jo ikke gerne gaa saadan, naar nu denne Slagteafgift nedsættes, at Forbrugerne ikke faar den Lettelse, som derved vil fremkomme. Slagteafgifterne, der er fastsat til indtil 20 Kr. pr. voksent Kreatur og altsaa til indtil 12 Kr. pr. Stk. Fedekalv, det vil sige Kalve fra 30 til 90 kg slagtet Vægt, indgaar i en under Landbrugsministeriet sorterende Fond som hidtil, og af Fonden udredes som før nævnt 5 Mill. Kr. til Destruktion med særligt Henblik paa Kvægtuberkulose og desuden 2 Mill. Kr. til Fordeling af Oksekød til trængende Personer. Denne Foranstaltning er velkendt fra de tidligere Love af samme Art og har været en gavnlig Foranstaltning, og den betyder samtidig en betydelig Stimulering af Kødprisen.

For øvrigt skal jeg ikke gøre yderligere Bemærkninger om Sagen ved denne Lejlighed, da den jo er saa velkendt, idet det ikke er første Gang, der lovgives paa dette Omraade. Jeg skal nøjes med at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse ret hurtigt, navnlig fordi den nuværende Lov om dette Forhold udløber til 1. November. Jeg haaber derfor, at Rigsdagen til den Tid vil have nærværende Lovforslag færdigbehandlet, saa det kan ophøjes til Lov, idet jeg mener, at det vil være uheldigt ikke at have nogen Lov paa dette Omraade, som Forholdene ligger.

Brorsen: Allerede i længere Tid har vi haft en Lovgivning vedrørende Foranstaltninger til Fremme af Afsætning af

Kvæg og Oksekød. Det er en af de saakaldte „Ordninger“, vi staar over for, og der er nu Tale om efter Ministerens Forslag at ændre i den Ordning, vi har i Øjeblikket, en Lov, der blev til i December 1933. Vi har altsaa haft en Lovgivning paa dette Omraade i længere Tid og saa længe, at man udmærket godt kan anstille Betragtninger over, hvorvidt denne Lovgivning har været af Betydning og har opfyldt noget af det, man ventede, da den første Lov paa dette Omraade blev til.

Det er ogsaa saadanne Betragtninger, Landbrugsministeren var inde paa i sin Forelæggelsestale. Han gjorde Rede for Virkningen af de Bestemmelser, vi har levet under, og hvilken Betydning den sidste Lov i det hele taget har haft, og han nævnte en hel Del Tal, som viser, hvorledes Bevægelsen har været i Priserne paa de Produkter, der er Tale om her. Jeg mener, at det er af Betydning at fæste sin Opmærksomhed netop ved disse Tal for at se Bevægelsen fra den første Lovgivning om disse Forhold til nu.

Da vi stod over for den første Lovgivning, var Kvæg- og Kødpriserne urimelig langt nede; det er der antagelig ingen, der vil benægte. Ministeren nævnte, at i 1932 kostede en vis Vare, unge Køer af mellemste Klasse, 17 Øre pr. kg levende Vægt, 8½ Øre pr. Pund. Saa langt har Prisen altsaa været nede for en virkelig god Vare. Men saa er der en Stigning at notere i 1933 til 20,5 Øre pr. kg, og endelig i 1934, den sidste Notering af 27. September, til 27 Øre pr. kg. Der er altsaa en Stigning her fra 17 til 27 Øre. Og Ministeren slutter saa med at sige, at det er jo en Stigning paa 60 pCt.

Det lyder jo af noget, 60 pCt.! Men man maa bare holde fast ved de 8½ Øre pr. Pund levende Vægt; saa langt var vi nede i 1932. Jeg synes rigtignok, at selv om vi er kommet op til 27 Øre for denne Vare pr. kg levende Vægt, er det nødvendigt at føje til her, at denne Pris er mindre end Halvdelen af Prisen i 1914; da var den nemlig 55 Øre pr. kg, saa vi er til syvende og sidst ikke kommet saa forfærdelig langt, og i alt Fald ikke saa langt, at det kan begrunde en Lovgivning, der er daarligere end den, vi har i Øjeblikket.

Det første, jeg følte, da Ministeren forelagde Lovforslaget forleden Dag, var derfor Forbavselse over, at Ministeren nu vil gøre Loven ringere. Det syntes, at Ministerens Konklusion maatte blive, at da den sidste Lov har betydning, at Priserne er kommet lidt i Vejret, maa vi fortsætte, vi